

at benytte Dyrtidsloven i særlig stor Grad. Hvad der kan ske, ved man ikke, men for Tiden tror jeg ikke, at Trangen er meget stor.

Kragh: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for hans Svar paa min Forespørgsel. Jeg forstaa deraf, at hvor de øgede Lønninger til kommunale Tjenestemænd hviler paa nye Lønningsvedtægter, som det er Tilfældet her i København, kan de øgede Udgifter ikke udskrives ved Tillægsskat i Henhold til Dyrtidsloven. Derimod syntes jeg, at den højtærede Ministers Bemærkninger lod den Mulighed aaben, at hvor man i Kommunerne bliver ved de gamle Lønregulativer og giver et Dyrtidstillæg for at bringe Tjenestemændenes Lønniveau op paa Højde med Prisniveauet, skal man vedvarende, selv om man maa erkende, at denne Tilstand har antaget en permanent Karakter, kunne afholde de fornødne Udgifter til dette Tillæg ved Tillægsskat i Henhold til Dyrtidsloven. Finder den højtærede Minister, at dette Forhold i Virkeligheden bør fortsættes? Finder den højtærede Minister ikke, at selv om Talen er om Tillæg til Lønninger, der er fastsatte i Henhold til et gammelt Regulativ, har det hele dog en saa permanent Karakter, at det er naturligt nu at gaa over til at afholde de dertil fornødne Beløb ved Udskrivning efter de almindelige Skatte-regler?

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) kunde jo ikke undgaa at indrømme, at Lønniveauet er steget ganske væsentligt, og at de Tal, som er anførte af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (J. Chr. Møller), nærmer sig det rigtige, men hertil har det ærede 2det Medlem for 4de Kreds sagt, at der er ikke faa Mennesker i vort Samfund, hvis Indtægtsforhold ligger ganske anderledes, som ikke modtager deres Indtægter som Lønninger, der er Resultat af vedtagne Overenskomster, og der er ikke faa af dem, hvis Indtægtsniveau langt fra er naaet saa højt op, at man kan sige, at de er i Stand til at bære Dyrtiden uden at knuges til Jorden af den. Det er netop saadanne Mennesker, man skal se at opsøge, man skal se at finde Regler, hvorefter man kan støtte dem, og det skal man gøre uden at komme ind paa, saaledes som Forholdet mellem Lønstigning og Prisniveaustigning nu stiller sig, at bringe Hjælp til alle, ogsaa til dem, der i Virkeligheden er naaet ind i den normale Tilstand, nemlig den Tilstand,

der er karakteriseret ved, at Lønniveau og Prisniveau ligger i samme Plan.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds udtalte endvidere, at man ikke skulde være ængstelig ved at gaa til en fortsat Støtte i den nærmeste Fremtid, thi, sagde det ærede Medlem, den finansielle Evne øges ved denne Understøttelse. Jeg synes, det var en højst besynderlig Udtalelse: at det at dele Understøttelser ud skulde være at skabe øget finansiell Evne; det er vist en Opfattelse, det ærede Medlem staar ganske ene med. Jeg tror i hvert Fald ikke, at det danske Samfunds øgede finansielle Evne, hvis en saadan er til Stede, er skabt ved det Understøttelsessystem, som man under Krigsaarene har sat i Gang.

Johan Hansen: Til det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) vil jeg gerne sige, at det var ønskeligt, om han fik Ret i den Opfattelse, at der ikke bliver stor Arbejdsløshed i Vinter, men desværre maa vi vist alle regne med, at hvis der ikke træffes Foranstaltninger fra Statens og Kommunernes Side til at give de saakaldte løse Arbejdere Beskæftigelse, vil der indenfor deres Kreds blive en endogsaa meget stor Arbejdsløshed, det kan man være forvisset om. Allerede i disse Dage, hvor der dog er noget Arbejde at faa, findes der adskillige arbejdsløse, og deres Tal vil øges ganske betydeligt, saa snart Jorden fryser til, eller det af anden Grund ikke kan lønne sig for dem, der har de paagældende i Arbejde, at beholde dem. Jeg tror, at vi — desværre — maa regne med en større Arbejdsløshed i Vinter, medmindre Staten og Kommunerne gør, hvad der er muligt, for at beskæftige disse Mennesker. Det var selvfølgelig langt bedre end at give Understøttelser af enhver Form; men den Vej vil man formodentlig heller ikke fra den Side gaa med til, og i saa Fald maa man have Loven saa god som muligt, for at man i alt Fald kan komme dem til Hjælp, der trænger haardest, og det er de Mennesker, der kommer til at gaa arbejdsløse.

Vejstrup: Jeg forstod det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) saaledes, at det, han særlig fæstede sin Opmærksomhed ved, var dette, at det ikke var en almindelig Beskatning, der var Tale om, naar man skulde til at beskatte for at faa de nødvendige Beløb til Afholdelse af de Udgifter, der her er Tale om. Det er selvfølgelig ogsaa rigtigt, da Skatten